No. 126. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 18 October.

De Uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct. behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

OOST-INDIE.

BATAVIA, den 5. Julij.

Zr. Ms. stoomschip *Bromo*, gevoerd door den luitenant ter zee der 1e klasse *A. J. Smit van den Broecke*, op den 18. Maart ll. uit Hellevoetsluis gezeild en den 21. daaraanvolgende te Falmouth binnen geloopen, heeft den 28. dier maand van laatstgenoemde plaats de reis herwaarts voortgezet, den 7. April Teneriffe aangedaan, doch aldaar slechts drie uren vertoefd; is vervolgens aan de Kaap de Goede Hoop (Simonsbaai) binnen gevallen op den 18. Mei, heeft daar niet meer dan 51,000 Ned. ponden steenkolen kunnen bekomen, is weer vertrokken den 29. Mei, en ankerde ter reede van Batavia den 2. der thans loopende maand. Genoemd schip heeft de reis volbragt onder het vereenigd stoom- en zeilvermogen.

DUITSCHLAND.

UIT LAAG ODERBRUCH, den 6. October. Het schijnt bijna, als moesten de inwoners dezer laag gelegene landen, nog vóór de van wege den Koning beloofde hulp hun te goed komen kan, den kelk der smarte tot op den bodem toe ledigen. Was de nood in het afgeloopen jaar groot, omdat het water bijna alles had bedorven, de onverbiddelijke golven zijn dezen zomer nog verderfelijker geweest en hebben het ongeluk dezer arme lieden vollooid. Na beurtelings rijzen en dalen is het water door de laatste regens zóó gezwollen, dat zelfs de hoogste oevers, de langste grashalmen in den vloed zijn verdwenen, en daardoor de laatste straal van hoop is uitgebluscht. De geheele lage broek heeft thans het voorkomen van een meer, uit hetwelk slechts de oude vesting bij Oderberg, te midden van groen geboomte zich verheft. Door den hoogsten nood gedreven ziet men vele ongelukkige lieden diep in het koude water waden, om den golven nog eenig half verrot gras te ontrukken, hetgeen zij daarna kommerlijk op de heuvelen slepen, om het daar voor hun hongerend vee te droogen. Zeer velen hebben na deze ontzettende verliezen sedert twee jaren, behalve hunne verpande en vervallen woningen niets overgehouden; als een beroofd, kommervol aanzijn, een huisgezin, dat om voedsel en kleeding schreit, verhongerd vee, harde schuldeischers en — executeuren. Het vee, dat den afgeloopen winter naauwelijks kon doorkomen, zal nu wel grootendeels geslacht of verkocht moeten worden. Met tranen in de oogen ziet menige bekommerde huismoeder haar beste koe, haar schoonste schat voor den winter, hare levende proviandkamer, uit den stal halen en onder den bijl des slagers vallen, daar weder noch geld voorhanden is. Mogen enkelen, die nog iets bezitten, hetzelve nu besteden, anderen die nog iets te verpanden hebben, zich hiermede, al is het dan ook voor het laatst, helpen, — de toestand van vele anderen die gezegde middelen niet meer bezitten, blijft desniettemin wanhopend. Hun blijft niets anders overig als de hoop op God, de bijstand des Konings en het medelijden hunner meer gezegende medeburgers.

ISERLOHN, den 1. October. Wij hadden heden gelegenheid eenen alhier doortrekkenden prachtigen Afrikaanschen leeuw (zoo men zegt, een geschenk van *Lodewyk Philips* aan onzen Koning) voor het posthuis in zijnen wilden natuurstaat te bewonderen, terwijl de oppasser op ons verzoek de schuif van de kast opende. Te Wimpern, 2 uren van hier, had er intusschen een verschrikkelijk ongeluk plaats. Toen de buitenste deur van het hok geopend werd, om den leeuw water te geven, kwam een meisje, met name *Mina v. D.*, te digt bij de tralies. De leeuw sprong van den achtergrond der kast naar voren, pakte het meisje met den eenen klaauw aan en trok het met den anderen naar de tralies. De oppasser en zijn knecht ijlden ter hulpe, sloegen het dier met ijzeren koevoeten op de klaauwen, en konden hem niet dan met de grootste moeite het ongelukkige offer ontrukken; het arme meisje viel bloedend en onmagtig op den grond. In den pas aangekomen postwagen bevond zich eene dame, mevr. *B.* uit Köningsberg, benevens twee studenten uit Bonn, de heeren *W.* en *H.*, welke de ongelukkige in het naast gelegen huis droegen.

Gelijktijdig verscheen de heer *Förster*, wondheeler van Arnsberg, die de aan borst, rug en arm vreeselijk verminkte oogenblikkelijk verbond. De verwondingen moeten overigens van zoodanigen aard zijn, dat er alleen in de gelukkigste omstandigheden op genezing te hopen was.

ENGELAND.

LONDEN, den 13. October. De Koning der Franschen heeft aan Prins *Albert* een sierlijk jagtgeweer, met dubbelen loop, ten geschenke gegeven. Dit wapen, hetwelk uit de werkplaatsen van Devisines komt, is uitmuntend bewerkt. Men vindt er het gekroonde naamcijfer van Z. M. in goud op gedreven.

— Volgens de genomen beschikking, keert Z. M. de Koning morgen naar Frankrijk terug. De Koningin en Z. K. H. Prins *Albert* zullen Z. M. tot aan de kusten van Frankrijk vergezellen, om vervolgens naar het eiland Wigt terug te keeren, waar zij voornemens zijn een korten tijd verblijf te houden. Dit zal echter afhangen van het weder.

— De keten der orde van den kousenband met het portret van St. Joris, die *Lodewyk Philips* gisteren bij de plegtigheid zijner receptie onder de ridders der orde droeg, is, zegt men, een geschenk van Koningin *Victoria*. Deze keten is versierd met verscheidene diamanten van zeer groote waarde.

— De dagbladen van den repeal in Ierland beginnen thans van *O'Connell* te spreken, als van den «ongekroonden monarch, die in het hart der Ieren regeert," en noemen hem dus: «Zijne ongekroonde Majesteit."

— Voor Plymouth heeft Woensdag een droevig ongeluk plaats gegrepen. Eene arme vrouw was aan boord van de *Rhadamantus* gekomen om afscheid te nemen van haren man. Op den terugtogt nam de door haar gehuurde boot acht matrozen van de *Resistance* op, die insgelijks naar den wal moesten; intusschen was de zee eenigzins woelig geworden, ten gevolge waarvan het zwaar geladen schuitje door eenen golfslag werd overstelpt en onder het water verdween. De arme vrouw en zeven matrozen verloren het leven.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 13. October. *Lodewyk Philips* is de achtste Koning van Frankrijk, aan wien de Engelsche orde van den Kousenband verleend is geworden. De zeven vorige zijn geweest: *Frans I*, *Hendrik II*, *Karel IX*, *Hendrik III*, *Hendrik IV*, *Lodewyk XVIII* en *Karel X*. Van de nog levende buitenlandsche Souvereinen en Prinsen, zijn overigens nog leden van genoemde orde, de Keizer van Rusland, de Koning van Pruisen, de Koning der Belgen, de Koning van Saxen, de Koning van Wurtemberg, de regerende Hertog van Saxen-Meiningen en de Prins van Leiningen.

— De ministeriele dagbladen schijnen zich groote voordeelen te beloven van de reis van *Lodewyk Philips* naar Engeland, en zij haasten zich hunne kolommen op te vullen met de bijzonderheden, door de Londensche bladen medegedeeld, omtrent de ontvangst van den Koning der Franschen. Ongelukkigerwijze merkt men in de taal van de Engelsche bladen, telkens wanneer zij melding maken van de staatkundige aangelegenheden, eene uitdrukking van haat en nijd, die zeer afsteekt bij de overdrevene loftuitingen, die zij den Koning der Franschen toezwaaijen. Men moet wel zeer kortzigtig zijn, indien men niet bemerkt, dat het Kabinet van Londen, door den Koning der Franschen zoo gunstig te ontvangen, zich voor de toekomst de concessien, welke men zich ongetwijfeld voorstelt van Frankrijk te zullen verkrijgen, gemakkelijk tracht te maken. Men heeft zoo dikwerf en op zoo verschillende wijzen herhaald, dat Frankrijk den vrede wil, dat het tot elken prijs den vrede zal bewaren, dat men verwachten moet, deszelfs langmoedigheid binnen kort zeer hard op de proef gesteld te zullen zien.

— De spoorweg aan den linker oever der Seine is op het punt geweest van wederom het tooneel van een verschrikkelijk ongeluk te worden.

De trein was gereed om naar Versailles af te rijden, toen zich de door duizend monden herhaalde kreet *stop! stop!* deed hooren. Ofschoon men nog niet wist, wat dit beteekenen mogt, liet men de passagiers weder afstappen en in de kamers terug keeren.

Weldra bleek het wat er gaande was. Een kabriolet met een paard bespannen, was door een zwak houten afschutsel heen gebroken en holde den spoorweg langs in dezelfde rigting, van waar men de van Versailles terug keerende trein in vrij snelle vaart zag komen aanrijden. Gelukkig is het paard met zijn kabriolet nog tijdig overgesprongen naar het andere spoor, zijnde dat hetwelk de vertrekkende trein moest volgen, en op deze wijze is ieder ongeluk nog ontgaan geworden. Het hollend paard is eindelijk door eenige beambten gestuit en de trein is naar Versailles vertrokken.

— Een oud militair, die, na de campagnes van *Austerlitz* en *Moskau* mede te hebben gemaakt, in Rusland was gevangen genomen en geruimen tijd was gebleven, kwam in zijne geboorteplaats in de gemeente Buguicourt terug. Maar ach! welk eene verandering: geene vrienden of magen meer; alles was gestorven. Wat stond hem nu te doen? Hij zocht gezelschap, en werd weldra overal genoodigd, daar men den ouden gaarne over *Napoleon* en Siberie hoorde verhalen. Zoo kwam hij in kennis met eene jonge jufvrouw, welke, alhoewel reeds 70 lentemaandtjes achter den rug hebbende, toch gaarne de genoegens van den huwelijken staat vóór haren dood wilde smaken. De soldaat, voor de derde maal weduwenaar, en ofschoon reeds 84 jaar oud, scheen ook niet ongenegen op nieuw bruiloft te houden, en alzoo vierden deze beide jongelieden den 25. Sept. ll. hunnen trouwdag in de gemeente Buguicourt. De jongelingen van het dorp hebben bij deze gelegenheid de jonggehuwden met triumf ter kerke gebragt en is die dag verder aan de vreugde gewijd geweest.

— Onlangs heeft in de woning van wijlen den molenaar van Tijvarline, gemeente Landudes, een voorval plaats gehad, zoo als reeds meermalen is gebeurd. De molenaar was namelijk gestorven, waarom alle nabestaanden en vrienden zich vereenigden, om bij het lijk voor de ziel van den afgestorvenen te bidden. Des nachts was men nog hiermede bezig toen te 12 ure, na eenig gekraak, waardoor het lijk ook werd bewogen, de zoldering plotseling inviel en zoowel lijk als bidders naar beneden deed komen, en wel in eenen stal met koebeesten, waarvan er twee werden verpletterd. Verder zijn hierbij geene ongelukken gebeurd.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 6. October. Een deurwaarder bij de directe belastingen alhier, met name *Smits*, verklaarde, weinige weken geleden, dat de ontvanger dier belastingen, de heer *Nolthenius van Elsbroek*, een dief en afzetter was, en dat hij van de belastingschuldigen meer gelden ontving, dan door hem in verantwoording gebragt en aan het rijk werden afgedragen. Deze verklaring geschiedde in het publiek en bij herhaling; dezelve heeft ten gevolge gehad, dat de heer *Smits* voorloopig in zijne functien is geschorst en dat er eene geregtelijke instructie tegen hem is ingesteld.

Niet lang zal het meer duren, dat deze zaak voor de arrondissements-regtbank alhier wordt behandeld; wij twijfelen niet, of zij zal veler belangstelling gaande maken.

(*Ooyevaar.*)

UTRECHT, den 14. October. Eenige dagen geleden ging de molenaar *H......t* met den wagenmaker *K......r* beiden alhier, eene weddingschap aan om f 100, welke hierin bestond, dat genoemde *K......r* met een paard van f 36 in 24 uren van Utrecht naar Zutphen en terug zou rijden, welke weddingschap door *K......r* is gewonnen. De afstand heen en terug is omstreeks 36 uren.)

De kastelein *v. M........n* buiten de Wittevrouwenpoort te Utrecht heeft met denzelfden *H......t* gewed om f 150, dat eerstgenoemde, in den tijd van 48 uren, van Utrecht 12 maal naar Driebergen en terug, eens naar de Bildt en terug, en eens naar de batterijen en terug zou rijden, en wel met hetzelfde paard, welke weddingschap almede door *H......t* is verloren. (De afstand heen en terug is 66 uren.)

's HERTOGENBOSCH, den 15. October. Het versterkte kamp, hetwelk de militaire Genie steeds bezig is aan te leggen op de Vuchterheide nabij deze stad, erlangt meer en meer deszelfs volkomenheid. Men is thans reeds gevorderd tot aan den grooten straatweg van 's Bosch op Breda, waar een volledig veldwerk, aan het landgoed van Mevrouw de Wed. *Bern. van Ryckevorsel*, wordt daargesteld.

Deze voorwerken moeten dienen, om de al te afgeslotene gesteldheid dezer vesting te wijzigen, en een verder werkend verdedigend karakter te doen krijgen, waardoor deze, midden in de frontierlinie gelegene, en volgens hare natuurlijke gesteldheid moeijelijk te overwinnen sterkte, aanmerkelijk in weerbaarheid zal winnen.

ARNHEM, den 13. October. Wij gelooven met zekerheid te kunnen berigten, dat bij de regering het voornemen bestaat, in het volgend jaar werkelijk eene aanmerkelijke hervorming van ons postwezen, in te voeren, waartoe van zelf de spoorweg-linie van deze stad tot Amsterdam aanleiding moet geven, tevens moet echter, het plan bestaan, naar wel onderrigte personen ons verzekeren, om het briefporto voor het geheele rijk op 10 centen, en binnen de steden op 5 centen te bepalen. Hoe noodig eene hervorming, en vooral een streng toezigt voor onze posterijen zijn, behoeft niet op nieuw gemeld: vooral laat de spoed der versending in sommige liniën veel te wenschen over, zoo, bij voorbeeld, blijven de Fransche brieven, herwaarts bestemd, ruim 16 uren te Breda liggen, ten gevolge waarvan men die bijna even spoedig over Amsterdam als regtstreeks ontvangt: wij hopen ook hierin op voorziening.

— Men meldt uit Rotterdam dat aldaar is uitgegeven een werkje getiteld *de Physiologie van Rotterdam*. In dat libel zijn achtenswaardige menschen, met naam en toenaam vermeld, (gelijk bijv. de heer *Tollens*,) als lieden zonder eenige verdiensten ten toon gesteld. Zou dat boekje, waarin zelfs de Burgemeester enz. niet worden ontzien, geen stof opleveren tot judiciële examinatie?

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Portsmouth is eene kist met kostbare presenten voor Kon. Victoria, zoek geraakt. — Te Cheribon wordt een dwangpelmolen voor de rijstkultuur opgerigt; de winsten welke daardoor aan de twee begunstigde ondernemers worden verzekerd, zullen onberekenbaar groot zijn. — Te Madrid heeft zekere Portillo zijn 1204e adres aan den Heer Pindal ingediend, welke alle aan het min. van Binn. zaken bewaard zijn. — Te Amsterdam zijn handkagchels te koop à f 4.50; worden gestookt met eau de Cologne; voor 5 tot 10 ct. verwarmt men een vertrek. (Amst. C.) — Een landbouwer heeft het middel uitgevonden om de thee in de omstreken van Parijs en Angers te doen groeijen. — Sir Hardinge heeft de zweepslagen bij de Indische armee weder ingevoerd. — De Groote Heer krijgt eerlang een nieuw horologie op zak; Z. H. laat er te Londen twee maken, 't stuk van 600 guinees (f 7200.) — Te Amsterdam zal eene gevangenis met 200 cellen worden gesticht; die tevens tot badplaats zal dienen. — De gouv. van Z. Holl. heeft een gebod laten uitgaan tegen 't gebruik van bijbels op de lagere scholen; alsmede tegen

't zingen van psalmen en gezangen." — Guerrier, 't nieuwe opperhoofd van Haïte (St. Domingo) draagt kousen noch schoenen, hemd noch overhemd, vest noch halsdoek; zijn groot tenu bestaat in buis en broek van grof laken uit Osnaburg, een oude strooboed en sporen aan de bloote hakken; zijn negligé is dat der Sansculottes. — De belg. geestelijkheid zit den joodschen wandelaar op de hielen. — Het lint, behoorende bij de orde van den kousenband, is versierd met het beeld van den martelaar en den soldaat van Christus de Heilige Joris. Onder de te houden aanspraak bij gelegenheid van opneming in die orde behoort het volgende: « Ter eere van den Almagtigen God en ter nagedachtenis van den zaligen martelaar St. Joris, gesp om uw been, voor eeuwigen roem, dezen edelen kousenband." Het is zonderling, dat men in de 19e eeuw zich nog met zulke grappen bezig houdt. Overigens droegen Karel IX en Hendrik III de orde van den Kousenband, maar alles behalve tot eer van den Almagtigen God.

Ingezonden Stukken.

De Nederlandsche Joden onder curatele der Hoofd-Commissie, of derde zamenspraak van Meijer en Jacob.

Het is de strijd van Don QUICHOT tegen den molen....
Ik houde hem vol, hij kan in dien van DAVID tegen GOLIATH veranderen.

(Vervolg van onze vorige.)

Meijer. In een goed uur zal ik het zeggen Jacob: even als een adder uit het gras, zoo kwam ook de consulerende commissie te voorschijn.

Jacob. En heeft die consulerende commissie helderen wijn in troebel water gemengd?

Meijer. Omgekeerd Jacob, juist het tegenovergestelde.

Jacob. Wat waren destijds de attributen dezer consulerende commissie?

Meijer. Zij moest de regering bij het tot stand brengen der kerkelijke organisatie behulpzaam zijn, zij moest haar met raad en daad bijstaan.

Jacob. Zeer natuurlijk vriend Meijer; de regering kan niet gecenseerd worden kennis van Joodsch-kerkelijke zaken te bezitten; even daarom had zij onmisbaar de voorlichting noodig van deskundige en eerwaardige Joodsche Nederlanders, en de regering was zelfs in haar volmaaktst regt, toen zij de raadsmannen eigenmagtig, en zonder aanraking met de gemeenten, heeft gekozen; maar Meijer heeft de regering wel eene gelukkige keus gedaan.

Meijer. Ongeveer ja, maar er was veel *schuim* onder het goud.

Jacob. Meijer vergeet het Koninklijk Besluit van Julij 1817 niet, dat zelfde besluit hetwelk onlangs, door de hooge regering werd geamplieerd en in het Staatsblad opgenomen.

Meijer. Ik vat je Jacob. Bij Besluit van 6. Julij 1817 No. 40, verklaart Koning WILLEM DEN I « dat de orga- « nisatie van het Joodsche kerkgenootschap in de Nederlan- « den haar volledig beslag heeft bekomen;" Zijne Majesteit bedankt de consulerende commissie, onder de benaming van « *commissie tot de zaken der Israeliten*" voor hare hulp en medewerking.

Jacob. Verder Meijer.

Meijer. Z. M. verlangt de voortdurende handhaving dezer organisatie.

Jacob. Waar is dat alles te vinden Meijer?

Meijer. Wel in de considerans van het besluit.

Jacob. En wat heeft de Koning nog al meer bij dat besluit bepaald?

Meijer. De vorst heeft een soort van pandora's doos over de kerkelijke belangen zijner Joodsche onderdanen geopend.

Jacob. Het was *na* de restauratie Meijer.

Meijer. Juist Jacob het was *na* de restauratie.

Jacob. WILLEM DEN I had immers als souvereine vorst der Nederlanden, het onthinden van het dwangzieke, Fransch-Keizerlijke consistorie, en de erkentenis van de kerkelijke onafhankelijkheid der Nederlandsche Joden, hand aan hand laten gaan; WILLEM DEN I bezat een *staal geheugen*, was hij dan in 1817 vergeten, hetgeen hij drie jaar vroeger gedaan en daargesteld had?

Meijer. Het was *na* de restauratie Jacob!!

Jacob. Luister eens Meijer: wij moeten niet altijd voor maar ook eens tegen ons spreken: lees eens wat daar in de grondwet staat, gij hebt jongere oogen dan ik; het is kriebeldruk, weet gij niet Meijer, de editie van J. NOMAN en ZOON, waartegen een Koninklijk Besluit heeft geechoueerd: lees Meijer.

Meijer. Oud art. 196, 2. lid. « De Koning zorgt tevens, « dat alle godsdienstige gezindheden zich houden binnen « de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den « staat;" wat bedoelt gij met dat art. Jacob?

Jacob. Wanneer wij nu eens aannemen vriend Meijer, dat alle verordeningen voortgevloeid uit de Koninklijke, organieke besluiten, met betrekking tot de organisatie van het Israëlitisch kerkgenootschap in de Nederlanden, inderdaad kunnen geacht worden, voor dat zelfde kerkgenootschap, even dezelfde verbindende kracht als de wetten van den lande te hebben; wanneer men het daarbij als een grondwettelijk attribut van den Koning beschouwt, dat hij zorge, dat de godsdienstige gezindheden zich houden binnen de palen der wetten, dan mogt de Koning immers wel een ligchaam instellen hetwelk hem, in de uitoefening van dat attribut, onder de toezigt van een ministerieel departement, ter hulpe kwam, en let wel Meijer, de Koning mogt het te eerder doen, daar de Hoofd-Sijnagogen, in hare respective kerkreglementen, de commissie tot de zaken der Israëliten reeds hadden erkend en daarbij voorregten, eerbewijzingen en wat niet al meer, aan dezelve waren toegestaan.

Meijer. Het laatste was een judas-streek, eene kwade praktijk van zekere Haagsche doctoren en vroetmeesters, die troebel water in den helderen wijn mengden; wie had er erg in? In allen gevalle Jacob, hebben de Hoofd-Sijnagogen, in 1814 en 1815, niets anders kunnen erkennen dan het bestaan eener *commissie tot de zaken der Israëliten*, in voege zij voor 6. Julij 1817 nog in wezen was, en geene Hoofd-Commissie tot de zaken der Israëliten, bij Koninklijk Besluit van dien ongeluks-dag ingesteld.

Jacob. Wel geredeneerd Meijer.

Meijer. Tweedens mag niemand, eigener authoriteit, zijn eigen mandaat op anderen doen overgaan. Z. M. WILLEM DEN I had, in allen eerbied gezegd, geene bevoegdheid, met beleedigende uitzondering van alle andere gezindten, een corps marechaussées te scheppen, om na te gaan, of de Joodsche gemeenten de kerkelijke verordeningen naleven; ik vraag het u Jacob, en vraag het ieder weldenkend Israëliet, welk regt had de hooge regering toch om in de kerkelijke huishouding der Hollandsche Joden zoo impertinent den bemoeijal te spelen, en naar welbehagen *zu schalten und zu walten?* Had de hooge regering zich nu vergenoegd aan de Hoofd- of Staats-Commissie blootelijk de handhaving der bestaande verordeningen op te dragen, zoo iets kon nog door den beugel; maar de regering is verder, de regering is te ver gegaan.

Jacob. Hoe ver is de regering dan wel gegaan?

Meijer. WILLEM DEN I heeft, ten zachtste genomen, eene zamenstelling van zeven tot negen Koninklijke commissarissen ingesteld, van welke hij zich, op voordragt van het Departement van Eeredienst, de benoeming, bij voortdurende op- en aftreding, voorbehoudt.

Jacob. De secretaris van dat ligchaam trekt bezoldiging van den lande.

Meijer. De secretaris, die tevens lid is van de Hoofd-Commissie, is in deze betrekking, een gesalieerd landsambtenaar.

Jacob. Is dat lid en secretaris niet tevens commies bij Eeredienst voor de Joodsche zaken?

Meijer. Dezelfde; als lid en secretaris predomineert hij de Hoofd-Commissie, en als commies bij Eeredienst, bereidt hij de *kluiten* waarvan de Minister *potten bakt*.

Jacob. Men heeft mij verzekerd, dat deze commies zich tot president van den grooten kerkeraad der Joodsche gemeente te 's Hage heeft opgeworpen, en dat de reglementen dezer gemeente, op eene godsjammerlijke wijze, zijn verminkt en veranderd; als dat waar is Meijer, dan wordt de tweede Hoofd-Sijnagoge van het rijk, door een hondenslager van staat geregeerd. Is hij niet geridderd?

Meijer. Men zegt dat hij geridderd maar niet geredderd is.

Jacob. Verhaal mij nu eens Meijer, welke attributen Koning WILLEM DEN I voor *politiewacht* Hoofd-Commissie heeft vastgesteld.

Meijer. *Aan het departement te adresseren over alle zaken die haar worden toegezonden.*

Jacob. Als de Hoofd-Commissie *eerlyk* en *onpartydig* is, dan kan dat er meê door.

Meijer. *By het departement voordragten te doen die zy, tot bevordering van algemeene en byzondere belangen, nuttig oordeelt.*

Jacob. Deze bepaling is te kras. Zulke voordragten moeten uit den boezem der gemeenten en niet uit dien van Koninklijke commissarissen komen, die hoegenaamd geen mandaat van de gemeenten bezitten. Alleen de gemeenten zijn in staat oordeel te vellen over hetgeen haar *nuttig* en *dienstig* is, geene politiewacht komt het toe zich ongevergd daarmede in te laten.

Meijer. *Het houden van correspondentie met de kerkbesturen.*

Jacob. Als deze correspondentie binnen de palen van het noodzakelijke blijft, dan heb ik er vrede mede, want dan verleert men de kunst niet.

Meijer. *De toezigt dat de verordeningen en de bevelen van het gouvernement worden nagekomen en de byzondere kerkreglementen gehandhaafd.*

Jacob. Welke *bevelen* heeft het gouvernement ons, buiten andere gezindten te geven, voor welker uitvoering een aantal *tollenaren* moet zorg dragen? Wat zijn dat voor *bevelen?* Hoofdgelden betalen, kenteekenen te dragen, heerendiensten waarnemen, welke bijzondere *bevelen* had het gouvernement hier in den zin; leven wij soms onder *Abderamen?* of leven wij in het grondwettige Nederland; was het gouvernement krankzinnig?

Meijer. *De zorg dat alle by de gemeenten opkomende verschillen vereffend worden.*

Jacob. Een *vruchtdragende boom*, aan het ministeriele terrein *ontwoekert* en op dat der Hoofd-Commissie *overgebragt*.

Meijer. *De nakoming van hetgeen dezelve by de verordeningen van het godsdienstig onderwys is opgedragen.*

Jacob. In dat onderwijs wist de Hoofd-Commissie ook al te nestelen; de verordeningen voor dat onderwijs zijn, buiten de voorstanding der gemeenten, en *buiten de geestelykheid*, tot stand gebragt.

Meijer. *De nakoming van alle zoodanige byzondere lastgevingen en commissien als haar mogten, by onderscheidene besluiten, dispositien of reglementen opgedragen zyn of worden.*

Jacob. Dus opgedragen zijn of opgedragen worden, dat klinkt vrij *Spaansch* Meijer; hier is de vraag, welke inzigten de regering met het Joodsche kerkgenootschap had, met een kerkgenootschap welks onafhankelijkheid het drie jaar vroeger huichelde, om *voor uit te stellen*, dat de brandwacht zou hebben te waken voor de nakoming van bijzondere lastgevingen, die opgedragen zijn of die opgedragen zullen worden. Mag een kerkgenootschap dan, aan de grillen of aan de arbitraire en exceptionele handelingen van de regering en hare satilliten bloot staan, genieten alle erkende gezindheden gelijke bescherming of genieten zij het niet? Staan zij alle gelijk voor de wet of hebben er uitzonderingen plaats? Zijn de Nederlandsche Israëliten, in hunne kerkelijke betrekking, *binnen* of *buiten* het burgerlijk verdrag? *Byzondere lastgevingen*, schandaal Meijer; dat is niet vaderlijk maar hatelijk en echt inquisitoriaal; dusdanig zijn wij gevangen en geslagen voor wij het merken. Zou de regering zich ook, ten aanzien van het hervormde kerkgenootschap, *byzondere lastgevingen* hebben voorbehouden? Is dat kerkgenootschap ook, onder de voogdij van negen commissarissen gesteld? Veroorloofde de regering zich slechts, tegen *dat* kerkgenootschap, den minsten willekeur, geheel het land stond, in weinig tijd, op de punt eener naald; tegen de arme Joden schijnt men het regt van den sterksten te willen uitoefenen.

Meijer. *De Hoofd-Commissie zendt jaarlyks een generale staat van het Israelitisch kerkgenootschap by het departement in, met byvoeging van consideratien en alle verbeteringen die zy wenscht ingevoerd te zien. Zy doet daarby verslag van de wyze waarop de rabbynen zich gedragen hebben.*

Jacob. Het eerste is weder eene aanmatiging, het tweede is hoogst aanstootelijk, dewijl de rabbijnen voor het weinige dat zij van den lande trekken, naar de pijpen der ruiterwacht moeten dansen.

Meijer. *Alle kerkelyke collegien, Opper-Rabbynen, tot zelfs alle kerkelyke ambtenaren, moeten de Hoofd-Commissie dienen van rapport zoo dikwerf zy het eischt.*

Jacob. Hier begint zich het koninklijk gezag over secretarissen, voorzangers, kosters en oppassers uit te strekken, zonderling!

Meijer. *De Hoofd-Commissie correspondeert met alle geconstitueerde magten over de kerkelyke belangen der Ned. Israeliten, en is verpligt dezelve met rapporten, consideratien en adviesen ten dienst te staan.*

De Hoofd-Commissie houdt gewone vergaderingen te Amsterdam en ook buitengewone vergaderingen als Z. E. de minister het goedvindt.

Vallen er by die vergadering godsdienstige punten voor, dan benoemd Z. E. de minister, Rabbynen om de Hoofd-Commissie voor te lichten.

De 's Haagsche leden zyn permanent.

De secretaris (die het naast aan het vuur zit) is met de geheele correspondentie belast, hy ontvangt, opent en verzendt alle stukken etc.

In vervolg van tijd is de last dezer Commissie al meer en meer geamplieerd. De Hoofd-Commissie liep in der tijd alle bureaux plat; om toch overal den neus in te steken. Opleiding der geestelijkheid, onderwijs, comptabiliteit, besnijd Commissien, in het kort, er bestaat bijna geen hoekje of holletje in de kerkelijke huishouding, of zij is er ingekropen; en tot overmaat van onbeschaamdheid, proclameerde de akelige ex-minister VAN PALLANDT, de hideuse mémoire, die wangedrochtelijke Hoofd-Commissie, als het kerkelijk Hoofdbestuur der Joden in Nederland.

Jacob. Wat heeft de Hoofd-Commissie zoo al uitgerigt Meijer?

Meijer. Ik kwam niet ten einde wilde ik u daarvan een tafereel op hangen.

Jacob. Is er eene solide voorraad van godsdienst-onderwijzers voorhanden?

Meijer. Neen. *(Vervolg hierna.)*

MENGELINGEN.

DE RELIQUIEN VAN NAPOLEON.

Mevr. TUSSAUD en zoon hebben in Londen, Bakerstreet, Portman Square, eene kostbare tentoonstelling van wassen beelden geopend, onder welke zich eene zeldzame collectie bevindt van voorwerpen, welke aan NAPOLEON hebben toebehoord; zij zijn ten toon gesteld in twee nieuwe zalen, die 6000 Pst. gekost hebben. Men kan zich door deze verbazende som een denkbeeld vormen van derzelver pracht en rijkdom. Onder deze kostbare reliquien (meer dan 80 in getal) merkt men inzonderheid op: 1° het veldbed, benevens het leger, waarop NAPOLEON gestorven is; de matrassen en de sprei zijn met bloed bevlekt, ten gevolge van de schouwing van het lijk door Dr. ANTOMARCHI; — 2° den mantel, dien hij in den veldslag van Marengo droeg, en de sabel, welke hij aan zijnen zoon gelegateerd heeft; 3° de sabel, die hij in den veldslag der Piramiden droeg; — 4° zijne beeldtenis, in het kostuum, hetwelk hij op het eiland St. Helena gedragen heeft; — 5° zijn krooningsgewaad, benevens dat van JOSEPHINE; — 6° het vaandel, door hem gegeven aan de nationale garde van het eiland Elba; — 7° de eeresabel, hem door het Directoire aangeboden, toen hij van zijnen eersten veldtogt in Italie terugkeerde; — 8° het porseleinen service en het couvert, door hem op St. Helena gebruikt; 9° het eerekruis, hetwelk hij op het eiland Elba bestendig gedragen heeft, benevens de gouden met zijn naamcijfer versierde snuifdoos en den ring, dien hij zijnen broeder LUCIEN, bij gelegenheid van hunne verzoening in 1815, aanbood; — 10° zijn portret in levensgrootte, door ROBERT LEFÈVRE geschilderd; — 11° de portretten, insgelijks in levensgrootte, van JOSEPHINE, van CAROLINE, Koningin van Napels, van LUCIEN, van Mevrouw de Keizerinne moeder, en van den hertog van REICHSTADT op zijn zesde jaar, geschilderd door DAVID, GÉRARD, LEFRIÈRE en SALES; — 12° den krijgswagen van NAPOLEON, bij Waterloo buit gemaakt, en door den heer BULLOCK van Z. M. GEORGE IV voor 2500 Pst. gekocht; — 13° eindelijk de prachtige tafel der Maarschalken, een meesterstuk van de fabrijk van Sèvres, door ISABEY geschilderd, en door NAPOLEON aan de stad Parijs geschonken. Dit laatste voorwerp is te koop, en behoort nog altijd aan den heer DE SERRES.

Onder de voorname voorwerpen van deze weêrgalooze tentoonstelling, is vooral bewonderenswaardig de prachtige zaal waarin de echte troon van Z. M. GEORGE IV geplaatst is, benevens de beeldtenis van dezen vorst in levensgrootte, met het prachtige krooningsgewaad omhangen. Men merkt ook op: het beblorde, met dolksteken doorboorde, hemd, hetwelk HENDRIK IV aan had, toen hij door RAVAILLAC vermoord werd. KAREL X heeft, tijdens zijn verblijf in Engeland, aan mevr. TUSSAUD 2000 Pst. voor deze kostbare reliquie aangeboden.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 18. October. Sedert den 15. dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Victoria, W. Axelsons, Rio Janeiro, koffij.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

August, H. B. Sinnigen, Avontuur, ballast.

MIDDELBURG, den 14. October. Heden is op de buitenreede gearriveerd het barkschip Minerva, kapitein L. M. Hoffman, van Batavia, bestemd voor deze stad, beladen met 1611 kanassers suiker, 7358 balen koffij en 592 schuitjes tin, voor rekening van de Nederlandsche Handel-maatschappij.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

17 October 1844.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.00	Winter garst	f 4.40
1 dito dito	« 7.90	Zomergarst	« 3.70
N. dito dito	« 6.50	N. W. dito	« 4.60
2 J. Walch. dito	« 8.50	N. W. Gr. Erwten	« 6.00
1 dito dito	« 8.50	Z. dito	« 5.40
Nieuwe dito	« 7.00	W. Witte dito	« 5.00
O. Rogge	« 5.50	N. W. Paardenboonen	« 4.25
N. Rogge	« 4.80	N. Z. dito	« 3.35
W. Koolzaad	« 10.30	Raapolie	f 58.00 p. v
Z. dito	« 7.75	Patentolie	« 40.00 «
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 35.00 «
Haver	«	Raapkoeken	f 56.00 de 1040 st.
Boekweit	« 4.60	Lijnkoeken	« 9.00 100 «

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.